

PIC DE FONT BLANCA

Principat d'Andorra

Pels planells de Rialb i retorn per Besalí

Distància	12,75 km
Desnivell acumulat	1150m
Nivell de dificultat	moderat
Data	18 de juliol de 2009
Cartografia	Ed. Alpina. Andorra (1:40000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=462378



Termenejant entre Andorra i l'Arièja, el de Font Blanca a llevant del Tristaina i a ponent del Thoumasset, és un cim ubicat en una bella zona lacustre i de cims imponents, com el proper massís de la Pica d'Estats.

El camí més habitual hi puja per ponent, des de la Pleta del Castellar, prop de l'estació d'Ordino-Arcalís. Però, pel meu gust, és paisatgísticament més interessant anar-hi per Rialb, a llevant. Un recorregut una mica més llarg i

desnivellat.

La ruta que proposo puja per aquest camí i davalla per l'altre cantó però, per comptes d'anar al Castellar, volta per migdia el Besalí i retorna al punt d'origen. Així tenim una visió completa de la zona. És fàcil tot i el desnivell i no te cap pas exposat. El camí és ben senyalitzat tot i que te punts poc fressats.

Ignoro si etimològicament la vall de Rialb (Riu blanc; alb-a adjectiu arcaic provinent del llatí que trobem profusament a diversos topònims: Fontalba, Roquesalbes, Pedralbes, etc.) prové de la Font Blanca, surgència a xaloc del cim, originària del riu que la recorre, tributari del riu de Sorteny. Etimologia a banda, us resultarà una caminada plaent i agraïda.

Al Principat d'Andorra, passat el Serrat, per la carretera General 3 en direcció a l'estació d'Ordino-Arcalís, poc més enllà del quilòmetre 18, prenem a mà dreta la CS 370 que mena a Sorteny. Deixem el vehicle a la zona d'aparcament, al costat del punt d'informació del Parc Natural de la Vall de Sorteny.

Aparcament de la Vall de Sorteny (1.788 m). Zona de lleure amb taules i fogons. Marxem pel marge esquerre del Riu de Rialb, passem pel costat d'una casa i un mur. Camí molt fressat amb senyals de pintura (punts grocs) que, en suau pendent, vers gregal primer i el nord després, va endinsant-se a la vall. El pendent no passa mai de moderat. Abastem la font Freda (rètol) a la dreta del camí i, tot seguit, el refugi de Rialb. No cal arribar-nos-hi: podem creuar cap a l'altre marge per una ben condicionada palanca.

Refugi de Rialb (1.980m, 45'). Com la majoria dels refugis andorrans, te una part lliure i una altra reservada als pastors. En bon estat de manteniment i neteja, disposa de sis places en lliteres, alguns matalassos, taula, llac de foc, llenya seca i eines per fer-ne. Més amunt del refugi una altra palanca creua el riu cap al marge dret.

El camí va virant a ponent. Som a la Pleta de les Romes. A l'altre marge s'albira la Cabana dels Planells de Rialb. També en bon estat. En aquest punt deixem a mà dreta un corriol (rètol) que creua el riu per una palanca i s'enfila vers el port de Siguer (estany Blau) o el del Banyell.

El camí pren direcció a garbí (SO) per entremig de la coma fins que albirem la Portella de Rialb. En aquest punt ja no és tant fressat i cal posar força atenció als senyals (pintura i fites). Però la ruta és evident. Pendent entre moderat i fort tot superant diverses graonades fins al coll.

Portella de Rialb (2.512 m, 2h 00'). Entre el Pic de Font Blanca al nord i el de Basalí a migdia. Per ponent s'ajunta el camí que puja de la Pleta de Castellar. El camí al Basalí surt uns metres més avall, des del de Castellar.

Els senyals de pintura (i també fites) indiquen l'itinerari de pujada al cim de Font Blanca que marxa vers el nord i comença crestejant per la banda de Rialb per passar ben aviat a la Coma de Varilles, a ponent (res a veure amb la de l'Estany de la Cabana Sorda), separant-se progressivament de la cresta i anant a buscar la part superior de la coma. Alternem zones de tartera on el camí es desdibuixa i herbei. Superem un relleix pedregós i, per terreny descompost, enfilem fent llaçades fins a un collet que ens deixa sobre un llom que es depenja del cim vers garbí.

Seguim el llom vers gregal (NE) i, un cop a la carena, vers el nord. Per terreny pedregós (esquist) abastem un avant cim i en poca estoma el cim.

Pic de Font Blanca (2.909 m, 3h 15'). Coronat per una gran fita de pedres. Àmplia perspectiva del Pirineu que abasta des del massís del Maladeta, a ponent, fins al del Carlit (a llevant). A migdia albirem fins als pics de Fontnegra, Tossa Plana de Lles, Perafita i Monturull,... vers el nord la nuvolada ens priva de veure els cims més llunyans de l'Arièja. Envoltat d'un rosari d'estanys dels que destaca el Roig, al nord i als nostres peus i el Blau, a la falda del Thoumasset, a sol ixent.

Retornem pel mateix camí fins a la portella (4h). Ara prenem el camí que puja per la Coma de Varilles, vers garbí (senyals de pintura grocs). En moderat pendent aviat deixem a mà esquerra (rètol) el camí que s'enfila al Besalí. Continuem en la mateixa direcció amb algunes llaçades per superar graonades. Trobem els primers pins i abastem una cruïlla.

Cruïlla a Besalí (2.180m, 4h 40') Rètol indicador. Prenem un corriol, més fressat que el que veníem, senyalitzat de la mateixa forma que els altres. Planer amb tendència a baixar progressivament, alternat amb suaus pujades per superar els plecs que baixen del Besalí. Marxa primerament en direcció a llevant per anar-se decantant a xaloc (SE), resseguint a mitja falda el Besalí. Al fons a mà dreta, molt per sota nostre, la carretera i el poble del Serrat. Després d'una forta baixada abastem la cabana pastoral de Besalí. En bon estat te cabuda per quatre places en lliteres, taula i llar de foc.

Passat l'Ascobar de Puntal, que fa honor al seu nom amb per la gran quantitat de mates de bàlec (escoba és el nom que rep el bàlec en el dialecte andorrà), el camí inicia una forta -fortíssima- davallada entremig d'un bosc mixt de pi i bedoll, amb un sotabosc curull de falgueres.

Retornem al punt de sortida tot travessant el riu per un pontarró (6h 30').